

פּוּרִים

האות פ' בעל הניסים בפורים

כידוע בכל ברכת המזון ובכל תפילה שמונה עשרה בכל השנה לא רשומה האות פ' כלל, (למעט בהי רצון לחולים ורפואת הגוף, וכן בהי לרצון תרדוף נפשי - שאין זה מהתפילה עצמה אלא בתוספות), והסיבה היא כיון שלא רוצים להזכיר חרון אף בתפילה וברכת המזון, וא"כ נשאלת השאלה מדוע דוקא בפורים בעל הניסים שהוא חלק מהתפילה כן נכתבת האות פ' "טף" ונשים ביום אחד?

הגם, ביום א דף כ. אמרת "אמր רמי בר חמא: השטן, בגמטריא תלת מאה ושיתון וארבעה הוא. תלת מאה ושיתון וארבעה יומי, אית ליה רשותא לאסטוני. ביום א דכיפורין - לית ליה רשותא לאסטוני" (תרגום: "השטן" בגמטריא $364 = 364$ ימים בשנה (מתוך 365 ימים בשנה) יש לשטן רשות לקטרג. ביום הcipורין אין לשטן רשות לקטרג).

ונשאלת השאלה הרי יום הcipורין הוא כ פורים, וממילא ודאי שביום הcipורין השטן לא שולט, וא"כ מדוע דוקא בפורים מזכירים את האות פ' גם בשמונה עשרה וגם בברכת המזון?

שמעתי מהמגיד מישרים הרב בנימין קובלסקי שליט"א שתירץ, שאין hei נמי השטן שולט 364 ימים בשנה חז' מיום הcipורין שעד הוא לא שולט כלל, ורק שפורים נעשה כידוע בשני ימים שונים שהרי בזמן שחוגגים פורים במקופין איזי בפרדים אין פורים, ובזמן שבפרדים יש פורים אין במקופין, וממילא לא שיר לומר שבאותו יום הוא לא שולט בכלל, אלא בזמן פורים במקופין הוא שולט בפרדים ובזמן הפרדים הוא שולט במקופין, וממילא בשני הימים הוא שולט, רק ההבדל הוא איפה, ולפי זה מובן מדוע אומרים דוקא בפורים פ' כיון שבאותו מקום שאומרים על הניסים באותו זמן זה פורים ובכל מקרה השטן לא שולט, אך אפשר לומר כמה שרצוים פ'.